

Tabel de concordanță

Actul normativ comunitar ce urmează a fi transpus în legislația națională:

Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor

Proiectul de act normativ național care transpune actul comunitar:

Lege privind completarea art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Instrument UE Text în RO	Legislație națională de lege lata	Texte propuse de lege ferenda Lege privind completarea art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	Observații
Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor	• Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 589 din 18 iulie 2019, cu modificările ulterioare; • Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.		

	510 din 24 iulie 2009, cu modificările ulterioare; • Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 486 din 15 iulie 2010; • Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 505 din 15 iulie 2011, cu modificările ulterioare; • Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 411 din 27 mai 2019.		
Articolul 1 Obiect și domeniu de aplicare (1) Prezenta directivă stabilește norme minime privind definiția infracțiunilor și pedepselor în domeniul spălării banilor. (2) Prezenta directivă nu se aplică activităților de spălare a banilor care implică bunuri provenite din săvârșirea unor infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care fac obiectul normelor specifice prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371.			

Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții: 1. „activitate infracțională” înseamnă orice fel de implicare infracțională în săvârșirea oricărei infracțiuni care, în conformitate cu dreptul intern, se pedepsește cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei limită superioară este de cel puțin un an sau, în statele membre în al căror sistem juridic se prevede un prag minim al pedepselor pentru infracțiuni, în săvârșirea oricărei infracțiuni care se pedepsește cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei limită inferioară este de cel puțin șase luni. În orice caz, infracțiunile din cadrul următoarelor categorii sunt considerate activitate infracțională:	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. (2) Tentativa se pedepsește.		Legea nr. 129/2019 utilizează noțiunea de <i>infracțiune</i> care este acoperitoare. Art. 49 din Legea nr. 129/2019 - infracțiunea de spălare a banilor - utilizează noțiunea generică de „infracțiuni”, „pentru a acoperi multitudinea de ”infracțiuni bază” din care pot proveni bunurile.” (Decizia Curții Constituționale nr. 418/2018, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 625 din 19 iulie 2018). Ca atare, din anul 2002, momentul intrării în vigoare a legii anterioare, Legea nr. 656/2002, în România este consacrată abordarea de tipul „<i>all crimes approach</i>”, potrivit căreia orice infracțiune poate constitui infracțiune premisă sau predicat pentru spălarea banilor.
---	---	--	---

(a) participarea la un grup infracțional organizat și racketul, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2008/841/JAI; (b) terorismul, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului (9); (c) traficul de persoane și introducerea ilegală de imigranți, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (10) și în Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului (11); (d) exploatarea sexuală, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului (12); (e) traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului (13); (f) traficul ilicit de arme;	(3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 136 alin. (3) lit. a) -c) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare. (4) Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit trebuie stabilită/stabilit din circumstanțele faptei obiective. (5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică indiferent dacă infracțiunea din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în alte state membre sau state terțe.		
---	---	--	--

(g) traficul ilicit de bunuri furate și de alte bunuri; (h) corupția, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (14), precum și în Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului (15); (i) fraudă, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului (16); (j) falsificarea de monedă, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului (17); (k) contrafacerea și pirateria de produse; (l) infracțiuni împotriva mediului, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului (18) sau în Directiva 2009/123/CE a			
--	--	--	--

Parlamentului European și a Consiliului (19); (m) omorul și vătămarea corporală gravă; (n) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici; (o) jaful sau furtul; (p) contrabanda; (q) infracțiuni fiscale legate de taxele directe și indirecte, astfel cum sunt stabilite în dreptul intern; (r) extorcarea de fonduri; (s) infracțiuni de fals; (t) pirateria; (u) utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului (20); (v) criminalitatea informatică, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului (21);			
2. „bunuri” înseamnă activele de orice fel, corporale sau	Legea nr. 129/2019 Art. 2		

necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în astfel de active;	În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...) c) bunuri înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele juridice sau instrumentele sub orice formă, inclusiv electronică sau digitală, care atestă un titlu ori un drept sau interese cu privire la acestea;		
3. „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor publice internaționale.	Legea nr. 287/2009 privind Codul civil Art. 188 Calitatea de persoană juridică Sunt persoane juridice entitățile prevăzute de lege, precum și orice alte organizații legal înființate care, deși nu sunt declarate de lege persoane juridice, îndeplinesc toate condițiile prevăzute la art. 187. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal Art. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice (1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.		

	(2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat. (...)		
Articolul 3 Infracțiunile de spălare a banilor (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte, atunci când sunt săvârșite cu intenție, se pedepsesc ca infracțiuni: (a) transformarea sau transferul de bunuri, cunoscând că bunurile respective provin dintr-o activitate infracțională, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor sau al sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea unei astfel de activități în a se sustrage consecințelor legale ale acțiunii persoanei respective;	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: (a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; (...)		
	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (...)		

(b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi, origini, situării, înstrăinări, circulații a bunurilor sau a adevăratelor drepturi asupra bunurilor ori a adevăratului proprietar al acestora, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională;	b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;		
(c) dobândirea, posesia sau utilizarea de bunuri, cunoscând, la data primirii lor, că acestea provin dintr-o activitate infracțională.	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (...) (c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.		Art. 3 alin. (1) lit. c) din Directivă a fost transpus în acest mod având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 418/2018, prin care s-a reținut că autorul sau coautorul infracțiunii principale, complicele ori instigatorul la infracțiunea principală (<i>delictum principale</i> - din care provin banii murdari) nu poate fi subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor (<i>delictum subsequens</i>).
(2) Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a se			Nu se impune transpunerea.

asigura că faptele menționate la alineatul (1) se pedepsesc ca infracțiuni atunci când autorul infracțiunii a suspectat sau ar fi trebuit să știe că bunurile provin dintr-o activitate infracțională.			
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că: (a) o condamnare prealabilă sau simultană pentru activitatea infracțională din care provin bunurile nu este o condiție prealabilă pentru o condamnare pentru infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2); (b) o condamnare pentru infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2) este posibilă în cazul în care se stabilește că bunurile au provenit dintr-o activitate infracțională, fără a fi necesar să se stabilească toate elementele de fapt sau toate circumstanțele legate de aceea activitate		Decizia nr. 16/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 654 din 25 august 2016), pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial: <i>"Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia - Secția penală în Dosarul nr. 5.230/97/2013 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:</i> <i>1. Acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare (schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea), reprezintă modalități normative distincte de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor sau reprezintă variante alternative ale</i>	Nu se impune transpunerea, aspecte tranșate pe cale jurisprudențială.

infracțională, inclusiv identitatea autorului;		<i>elementului material al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor?</i> <i>2. Subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi același cu subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile sau trebuie să fie diferit de acesta?</i> <i>3. Infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune autonomă sau este o infracțiune subsecventă aceleia din care provin bunurile?</i> <i>Stabilește că:</i> <i>1. Acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea sunt modalități alternative ale elementului material al infracțiunii unice de spălare a banilor.</i> <i>2. Subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile.</i>	
---	--	--	--

		3. <i>Infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune autonomă, nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile.</i> <i>Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. 3 din Codul de procedură penală.</i> <i>Pronunțată în ședință publică astăzi, 8 iunie 2016."</i>	
(c) infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2) se extind la bunuri provenite din faptele care au avut loc pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe, atunci când faptele respective ar constitui o activitate infracțională dacă ar fi avut loc pe plan intern.	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (...) (5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică indiferent dacă infracțiunea din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în alte state membre sau state terțe.		
(4) În cazul alineatului (3) litera (c) din prezentul articol, statele membre pot, de asemenea, să solicite ca fapta în cauză să constituie o infracțiune în temeiul dreptului intern al celui alt stat membru sau al țării terțe			Nu se impune transpunerea.

în care a fost comisă fapta, cu excepția cazului în care fapta respectivă reprezintă una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (a)-(e) și (h) și astfel cum sunt definite în dreptul aplicabil al Uniunii.			
(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se pedepsesc ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite de persoane care au comis sau au fost implicate în activitatea infracțională din care au provenit bunurile.	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; (...)		A se vedea și Decizia nr. 16/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 654 din 25 august 2016), pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial, menționată anterior, care stabilește fără echivoc faptul că „Subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile.”
Articolul 4	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal		

Complicitatea, instigarea, și tentativa Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că complicitatea, instigarea și tentativa de a comite o infracțiune menționată la articolul 3 alineatele (1) și (5) se pedepsesc ca infracțiuni.	Art. 47 Instigatorul Instigator este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală. Art. 48 Complicele (1) Complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. (2) Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită. Art. 49 Pedepsa în cazul participanților Coautorul, instigatorul și complicele la o infracțiune săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de dispozițiile art. 74. Legea nr. 129/2019 Art. 49 (...) (2) Tentativa se pedepsește.		
Articolul 5	Legea nr. 129/2019		

Pedepse aplicabile persoanelor fizice (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 se pedepsesc cu sancțiuni penale eficace, proporționale și cu efect de descurajare.	Art. 49 (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. (2) Tentativa se pedepsește. (3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai		
--	--	--	--

	multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 136 alin. (3) lit. a) -c) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare. (4) Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit trebuie stabilită/stabilit din circumstanțele faptice obiective. (5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică indiferent dacă infracțiunea din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în alte state membre sau state terțe.		
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) se pedepsesc cu închisoare cu durată maximă de cel puțin patru ani.	Legea nr. 129/2019 Art. 49 (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;		

	b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. (2) Tentativa se pedepsește. (3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 136 alin. (3) lit. a) -c) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare. (4) Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit trebuie stabilită/stabilit din circumstanțele faptice obiective. (5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică indiferent dacă infracțiunea din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în alte state membre sau state terțe.		
--	---	--	--

(3) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care au comis infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 li se aplică, atunci când este cazul, pedepse sau măsuri suplimentare.	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal Art.54 Pedepsa accesorie Pedepsa accesorie constă în interzicerea exercitării unor drepturi, din momentul rămânării definitive a hotărârii de condamnare și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei privative de libertate. Art.55 Pedepsele complementare Pedepsele complementare sunt: a) interzicerea exercitării unor drepturi; b) degradarea militară; c) publicarea hotărârii de condamnare. Art. 67 Aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi (1) Pedepsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară. (2) Aplicarea pedepsei interzicerii exercitării unor drepturi este obligatorie		
--	---	--	--

	când legea prevede această pedeapsă pentru infracțiuneasăvârșită.		
Articolul 6 Circumstanțe agravante (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante: (a) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în înțelesul Deciziei-cadru 2008/841/JAI; sau	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal Art. 367 Constituiea unui grup infracțional organizat (1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni. (4) Nu se pedepsesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2), dacă denunțăautorităților grupul infracțional organizat, înainte ca acesta să		

	fi fost descoperit și să se fi început săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului. (5) Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1) - (3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate. (6) Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.		
(b) autorul infracțiunii este o entitate obligată în înțelesul articolului 2 din Directiva (UE) 2015/849 și a săvârșit infracțiunea în exercitarea activităților sale profesionale.	Legea nr. 129/2019 Art. 5 (1) Intră sub incidența prezentei legi următoarele entități raportoare: a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine; b) instituțiile financiare persoane juridice române și sucursalele instituțiilor financiare persoane juridice străine; c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile	Proiect de Lege privind completarea art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative Articol unic - Articolul 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și	

	de pensii private pe care le administrează, cu excepția caselor de pensii ocupaționale profesionale; d) furnizorii de servicii de jocuri de noroc; e) auditorii, experții contabili și contabilii autorizați, cenzorii, persoanele care acordă consultanță fiscală, financiară, de afaceri sau contabilă; f) notarii publici, avocații, executorii judecătorești și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare, valorilor mobiliare sau a altor bunuri ale clienților, operațiuni sau tranzacții care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăți, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor	pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează: 1. După alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Constituie circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor de către una dintre entitățile raportoare prevăzute la art. 5, în exercitarea activității sale profesionale.”	
--	--	--	--

	structuri similare, precum și în cazul în care participă în numele sau pentru clienții lor în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile; g) furnizorii de servicii pentru societăți sau fiducii, alții decât cei prevăzuți la lit. e) și f); h) agenții imobiliari; i) alte entități și persoane fizice care comercializează, în calitate de profesioniști, bunuri sau prestează servicii, în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele. (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1), agenții și distribuitorii instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată, inclusiv cei ai instituțiilor din alte state membre care prestează servicii pe teritoriul României ori punctul central de contact, după caz, respectă obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.		
--	---	--	--

	(3) În aplicarea alin. (2), instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată le impun contractual agenților și distribuitorilor prin care prestează servicii pe teritoriul României conformarea la prevederile din prezenta lege și din reglementările emise în aplicarea acesteia și stabilesc mecanismele de conformare.		
(2) Statele membre pot prevedea că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante: (a) bunurile spălate au o valoare considerabilă; sau			Nu se impune transpunerea.
Idem (b) bunurile spălate provin dintr-una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (a)-(e) și (h).			
Articolul 7 Răspunderea persoanelor juridice	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice		

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul acesteia, pe baza oricăruia dintre elementele următoare: (a) o împuternicire din partea persoanei juridice respective;	(1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. (2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat. (3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.		
(b) o prerogativă de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau	Legea nr. 286/2009 Art. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice (1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. (2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat.		

	(3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.		
(c) o prerogativă de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.	Legea nr. 286/2009 Art. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice (1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. (2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat. (3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.		
(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice (1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.		

articol a făcut posibilă săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4 în beneficiul persoanei juridice respective de către o persoană aflată sub autoritatea sa.	(2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat. (3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.		
(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu împiedică inițierea unor proceduri penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la comiterea oricăreia din infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4.	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice (...) (3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.		
Articolul 8 Pedepse aplicabile persoanelor juridice Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică căreia i s-a angajat răspunderea în temeiul articolului 7 se pedepsește cu pedepse eficiente, proporționale și cu	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 136 Pedepsele aplicabile persoanei juridice (1) Pedepsele aplicabile persoanei juridice sunt principale și complementare. (2) Pedepsa principală este amenda. (3) Pedepsele complementare sunt: a) dizolvarea persoanei juridice;		

efect de descurajare, care includ amenzi penale sau nepenale și pot include și alte sancțiuni, precum: (a) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat;	b) suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; d) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani; e) plasarea sub supraveghere judiciară; f) afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare.		
(b) excluderea temporară sau permanentă de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, subvenții și concesiuni;	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 136 Pedepsele aplicabile persoanei juridice (...) (3) Pedepsele complementare sunt: a) dizolvarea persoanei juridice; (...) d) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani; (...)		
(c) interdicția temporară sau permanentă de a exercita activități comerciale;	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 136 Pedepsele aplicabile persoanei juridice (...) (3) Pedepsele complementare sunt: (...)		

	b) suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; (...)		
(d) plasarea sub control judiciar;	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 136 Pedepsele aplicabile persoanei juridice (...) e) plasarea sub supraveghere judiciară; (...)		
(e) o hotărâre de dizolvare judiciară;	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 136 Pedepsele aplicabile persoanei juridice (1) Pedepsele aplicabile persoanei juridice sunt principale și complementare. (2) Pedepsa principală este amenda. (3) Pedepsele complementare sunt: a) dizolvarea persoanei juridice; (...)		
(f) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 136 Pedepsele aplicabile persoanei juridice (...) c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;		

Articolul 9 Confiscarea Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura, după caz, că autoritățile lor competente indisponibilizează sau confiscă, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE, produsele provenite din săvârșirea infracțiunilor menționate în prezenta directivă sau instrumentele folosite sau care sunt destinate a fi folosite, sau care contribuie la săvârșirea infracțiunilor astfel cum sunt menționate în prezenta directivă.	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 112 Confiscarea specială (1) Sunt supuse confiscării speciale: a) bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală; b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor; c) bunurile folosite, imediat după săvârșirea faptei, pentru a asigura scăparea făptuitorului sau păstrarea folosului ori a produsului obținut, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor; d) bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor; e) bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia; f) bunurile a căror deținere este interzisă de legea penală.		

	(2) În cazul prevăzut în alin. (1) lit. b) și lit. c), dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent bănesc, ținând seama de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce și de contribuția bunului la aceasta. Dacă bunurile au fost produse, modificate sau adaptate în scopul săvârșirii faptei prevăzute de legea penală, se dispune confiscarea lor în întregime. (3) În cazurile prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c), dacă bunurile nu pot fi confiscate, întrucât nu aparțin infractorului, iar persoana căreia îi aparțin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se va confisca echivalentul în bani al acestora, cu aplicarea dispozițiilor alin. (2). (4) Dispozițiile alin. (1) lit. b) nu se aplică în cazul faptelor săvârșite prin presă. (5) Dacă bunurile supuse confiscării potrivit alin. (1) lit. b) - e) nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani și bunuri până la concurența valorii acestora. (6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea, cu excepția bunurilor prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c).	
--	---	--

	Legea nr. 129/2019 privind Codul Penal Art. 51 (1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile privind confiscarea bunurilor din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare. (2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora. (3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă. (4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării. Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.		
Articolul 10 Competența (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la	Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal Art. 8 Teritorialitatea legii penale (1) Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României.		

articolele 3 și 4, în următoarele cazuri: (a) infracțiunea este săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;	(2) Prin teritoriul României se înțelege întinderea de pământ, marea teritorială și apele cu solul, subsolul și spațiul aerian, cuprinse între frontierele de stat. (3) Prin infracțiunea săvârșită pe teritoriul României se înțelege orice infracțiune comisă pe teritoriul arătat în alin. (2) sau pe o navă sub pavilion românesc ori pe o aeronavă înmatriculată în România. (4) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul României și atunci când pe acest teritoriu ori pe o navă sub pavilion românesc sau pe o aeronavă înmatriculată în România s-a efectuat un act de executare, de instigare sau de complicitate ori s-a produs, chiar în parte, rezultatul infracțiunii.		
(b) autorul infracțiunii este un resortisant al său.	Legea nr. 286/2009 Art. 9 Personalitatea legii penale (1) Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani. (2) În celelalte cazuri, legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean	Proiect de Lege privind completarea art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative Articol unic - Articolul 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea	

	român sau de o persoană juridică română, dacă fapta este prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită ori dacă a fost comisă într-un loc care nu este supus jurisdicției niciunui stat.	unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează: 2. După alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: „(6) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică și infracțiunilor de spălare de bani săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de către o persoană juridică română chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită.”	
(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența asupra infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care: (a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său;			

(b) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său.			
(3) Atunci când o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 intră în competența mai multor state membre și oricare dintre statele membre în cauză poate instrumenta urmărirea penală în mod valabil pe baza aceluiași fapt, statele membre în cauză cooperează pentru a decide care dintre ele îl va urmări penal pe autorul infracțiunii, cu scopul de a centraliza procedurile într-un singur stat membru. Se iau în considerare următorii factori: (a) teritoriul statului membru în care s-a comis infracțiunea; (b) cetățenia sau reședința autorului infracțiunii;	Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată Art. 125 Schimbul de informații și consultările cu autoritățile judiciare străine (...) (4) Atunci când se stabilește existența unor proceduri paralele, procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau instanța de judecată competentă inițiază consultări directe sau prin intermediul Eurojust ori, în cazul statelor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, prin intermediul autorității centrale competente potrivit art. 10. Scopul consultărilor este acela de a se ajunge la un consens cu privire la orice soluție eficientă menită să evite consecințele negative care ar putea decurge din astfel de proceduri paralele, ceea ce, după caz, poate conduce și la exercitarea și continuarea unei proceduri		

(c) țara de origine a victimei sau a victimelor; și (d) teritoriul pe care a fost găsit autorul infracțiunii. Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 din Decizia-cadru 2009/948/JAI, chestiunea este transmisă către Eurojust.	penale unice fie în statul român, fie într-un alt stat.		
Articolul 11 Instrumente de investigare Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4 au acces la instrumente eficiente de investigare, precum cele utilizate pentru combaterea criminalității organizate sau pentru alte infracțiuni grave.	Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală Art. 138 Dispoziții generale (1) Constituie metode speciale de supraveghere sau cercetare următoarele: a) interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță; b) accesul la un sistem informatic; c) supravegherea video, audio sau prin fotografiere; d) localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice; e) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane; f) reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale; g) utilizarea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor;		

	h) participarea autorizată la anumite activități; i) livrarea supravegheată; j) obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului. Art. 139 Supravegherea tehnică (1) Supravegherea tehnică se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la alin. (2); (...) (2) Supravegherea tehnică se poate dispune în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute de Codul penal și de legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, infracțiunilor privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare, al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați, de trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte	
--	--	--

	de terorism, de spălare a banilor, de falsificare de monede, timbre sau de alte valori, de falsificare de instrumente de plată electronică, în cazul infracțiunilor care se săvârșesc prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică, contra patrimoniului, de șantaj, de viol, de lipsire de libertate în mod ilegal, de evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție și al infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene ori în cazul altor infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.		
Articolul 12 Înlocuirea anumitor dispoziții ale Deciziei-cadru 2001/500/JAI Articolul 1 litera (b) și articolul 2 din Decizia cadru 2001/500/JAI sunt înlocuite în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei			Nu se impune transpunerea

decizii-cadru în dreptul intern.			
În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la dispozițiile din Decizia-cadru 2001/500/JAI menționate la primul paragraf se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.			
Articolul 13 Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 3 decembrie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.			Nu se impune transpunerea

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			
Articolul 14 Raportare În termen de 3 decembrie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Până la 3 decembrie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care evaluează valoarea adăugată a prezentei directive în ceea ce privește combaterea spălării banilor, precum și impactul său asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă de			Nu se impune transpunerea

modificare a prezentei directive. Comisia ține seama de informațiile furnizate de statele membre.			
Articolul 15 Intrare în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			Nu se impune transpunerea
Articolul 16 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.			Nu se impune transpunerea

